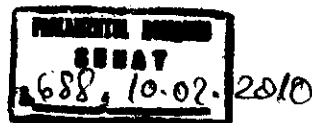
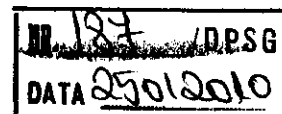

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea și completarea Codului de Procedură Fiscală a României, republicat*”, inițiată de 7 parlamentari – PNL (Bp. 481/2009).

I. Principalele reglementări

Această propunere legislativă are ca obiect de reglementare completarea *Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, cu un nou articol, **art. 116¹**, în sensul acordării posibilității ca, la cererea contribuabilului, organul fiscal să poată stinge creanțele fiscale administrate de acesta cu sumele pe care debitorul le are de primit de la bugetele instituțiilor/administrațiilor publice locale, sume ce reprezintă valoarea bunurilor livrate și/sau a serviciilor prestate pentru obiective de investiții publice a căror finanțare este asigurată prin alocări de la bugetul de stat în baza unor hotărâri ale Guvernului, care nu au fost achitate datorită nevirării acestora de la bugetul de stat către bugetele locale. Procedura de compensare se va stabili prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Totodată, se propune completarea art. 120 din *Ordonanța Guvernului nr. 92/2003* cu un nou alineat, **alin. (8)**, potrivit căruia sunt exceptați de la plata

majorărilor de întârziere, pentru sumele reprezentând creanțe fiscale restante, agenții economici care au de încasat sume reprezentând contravaloarea bunurilor livrate și/sau a serviciilor prestate pentru obiective de investiții publice a căror finanțare este asigurată prin alocări de la bugetul de stat în baza unor hotărâri ale Guvernului, care nu au fost achitate datorită nevirării acestora de la bugetul de stat către bugetele locale, în cuantumul sumelor pe care aceștia le au de încasat.

II. Observații

1. Propunerea legislativă vizează stingerea concomitentă a unei creanțe a statului și a unei creanțe a unui operator economic.

În fapt, aceasta are ca efect renunțarea de către stat la o creanță pe care o are de încasat de la un contribuabil, concomitent cu renunțarea de către acesta din urmă la o creanță pe care o are de încasat de la o instituție a statului, ca urmare a furnizării, către respectiva instituție, a unor bunuri/servicii.

Menționăm că, în ceea ce privește cea de-a doua creanță (a operatorului economic față de instituția publică), aceasta rezultă dintr-un raport juridic de drept comercial sau de drept administrativ, după caz, în care instituția/autoritatea administrației publice locale participă în nume propriu având, de regulă, personalitate juridică distinctă de personalitatea juridică a statului.

În schimb, în ceea ce privește prima creanță (a statului față de operatorul economic), aceasta rezultă dintr-un raport juridic de drept fiscal la care statul este subiect de drept (creditor), așa cum rezultă, de altfel, din dispozițiile art. 17 din *Ordonanța Guvernului nr. 92/2003*.

Având în vedere cele menționate, soluțiile legislative propuse sunt susceptibile de a fi calificate ca fiind ajutor de stat, deoarece, prin acestea, se creează un avantaj unor operatori economici față de alții – contribuabili care trebuie să plătească statului impozitele și taxele datorate.

Precizăm, totodată, că procedura propusă nu reprezintă o stingere a obligațiilor fiscale prin compensare, întrucât principiul de bază al compensării este ca cele două persoane ale căror creanțe se sting (statul pentru creanțele reprezentând impozite, taxe, contribuții, și operatorul economic pentru creanțe reprezentând contravaloarea serviciilor/bunurilor furnizate unei instituții publice) să fie deopotrivă debitor și creditor una față de cealaltă.

Ca urmare, atâta timp cât această condiție nu este îndeplinită nu se poate vorbi de stingere prin compensare.

2. De asemenea, menționăm că dispozițiile *Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare*, consacră principiul potrivit căruia nu pot fi efectuate compensări între capitolele de venituri și capitolele de cheltuieli ale bugetului general consolidat. Or, prin propunerea legislativă se urmărește compensarea obligațiilor fiscale înregistrate de către contribuabili, care reprezintă venituri bugetare, cu obligațiile restante de plată înregistrate de instituțiile publice către agenții economici, furnizori de bunuri și servicii, care reprezintă cheltuieli din punct de vedere bugetar.

3. Totodată, în ceea ce privește propunerea de completare a dispozițiilor art. 120 din *Codul de procedură fiscală*, referitoare la obligațiile fiscale accesorii, învederăm că art. 15 alin. (1) din *Legea nr. 500/2002* prevede că "*În cazurile în care se fac propuneri de elaborare a unor proiecte de acte normative a căror aplicare atrage micșorarea veniturilor sau majorarea cheltuielilor aprobate prin buget, trebuie să se prevadă și mijloacele necesare pentru acoperirea minusului de venituri sau creșterea cheltuielilor*".

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**

Președintele Senatului